

LOUIS MOURIN

1957

Louis, Jean Mourin werd geboren te Brussel op 5 juli 1913.

Studiën aan de Universiteit te Gent (doctor in de letteren en wijsbegeerte, Romaanse filologie, op 5 april 1945) en te Parijs (Sorbonne, École pratique des Hautes Études, en Institut des langues orientales). Geaggregeerde van het hoger onderwijs, te Gent op 13 juni 1952.

Aspirant (1943-1946), Aangesteld navorser (1946-1948) en Geassocieerde (1949-1955) van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek. Benoemd tot docent in de Romaanse en Franse Taalkunde aan de Rijksuniversiteit te Utrecht (K. Nederl. B. van 14 april 1949); werd op zijn verzoek ervan ontlast (K. Nederl. B. van 21 augustus 1950).

Benoemd tot assistent bij het Seminarie voor Romaanse en Franse taalkunde en dialectologie van de Universiteit te Gent met ingang van 1 januari 1948 (K.B. van 14 februari 1948 en 12 december 1949). Benoemd tot geaggregeerde bij de sectie Romaanse filologie van de Faculteit der Letteren en Wijsbegeerte van de Universiteit te Gent met ingang van 1 oktober 1952 (K.B. van 20 augustus 1952 en 28 juli 1954).

Belast met de vrije cursussen „Portugese taal” (1948-1949, 1950-1951, 1952-1953) en „Roemeense taal” (1949-1950, 1951-1952, 1953-1954: Min. B. van 8 juni 1948, 29 september 1950, 21 april 1952); beide cursussen werden jaarlijks gedoceerd vanaf 1954-1955 tot 1957-1958, en het mandaat van betrokkene in zijn hoedanigheid van lector hernieuwd (B. van Raad van Beheer van 26 mei 1954, 8 juni 1955, 13 juni 1956, 10 juli 1957). Zijn lektoraat werd vanaf 1954-1955 tot 1956-1957 verruimd met de vrije cursussen „Grondige cursus in de Spaanse taal” en „Grondige cursus in de Italiaanse taal” (B. v. Raad v. Beheer van 12 mei 1954, 13 juli 1955, 13 juni 1956) en, vanaf 1954-1955 tot 1957-1958, met de vrije cursus „Praktische inleiding tot de Spaanse en de Italiaanse talen” (B.v.R.v.B. van 26 mei 1954, 8 juni 1955, 13 juni 1956, 10 juli 1957). Vanaf 1958-1959 beperkte zich dit vrij onderwijs tot één cursus :

„Praktische inleiding tot de Spaanse taal” (B.v.R.v.B. van 28 mei 1958). Benoemd tot docent aan de Rijksuniversiteit te Gent, en aldaar belast met de cursus „Filologische oefeningen over de Spaanse taal en letterkunde” (K.B. van 12 maart 1957). Aan zijn bevoegdheid werd bij K.B. van 17 april 1958 toegevoegd de cursus „Verklaring van Portugese of Provençaalse schrijvers”, bij K.B. van 5 november 1959 de cursus „Encyclopedie van de Romaanse Filologie”, en bij K.B. van 14 september 1960 de cursus „De beginselen van een Oost-Europese taal, partim : Modern Roemeens”

Werd als suppleant aangeduid voor verschillende cursussen; in 1957-58 : „Méthodologie spéciale du français” (B.v.R.v.B. van 27 november 1957), „Verklaring van Portugese of Provençaalse schrijvers” (M.B. van 20 februari 1958); in 1958-1959 : „De grondige geschiedenis der Romaanse letterkunde, partim : zuidelijke letterkenden” en „Verklaring van Italiaanse en Spaanse schrijvers” (B.v.R.v.B. van 19 december 1958) en de cursussen in Oud en Modern Roemeens van het Oosters Instituut; in 1959-1960 : „Verklaring van Italiaanse en Spaanse schrijvers” (B.v.R.v.B. van 28 november 1959 en M.B. van 2 februari 1960).

Wetenschappelijke activiteit eerst op de Franse filologie van de Middeleeuwen gericht, later op de Romaanse taalkunde.

Laureaat (eerste) van de Universitaire Wedstrijd 1942-1944 en van de Wedstrijd der Reisburzen 1945.

Beheerder van „Romanica Gandensia”.

PUBLIKATIES VAN LOUIS MOURIN

IN BOEKVORM

Six sermons français inédits de Jean Gerson, Étude doctrinale et littéraire suivie de l'édition critique et de remarques linguistiques. Parijs, J. Vrin, XIII en 611 blz., 1946.

Jean Gerson prédicateur français. Werken uitgegeven door de Faculteit der Letteren en Wijsbegeerte van de Universiteit te Gent, d. 113, Brugge, De Tempel, 511 blz., 1952.

Introduction à la morphologie comparée des langues romanes, basée sur des traductions anciennes des Actes des apôtres (ch. XX à XXIV), d. I : *Ancien castillan et ancien portugais* (met G. DE POERCK). Gestencilcerde cursus, 170 blz., d. V : *Ancien roumain*, 198 blz.

Description de la morphologie du castillan moderne. Essai. Gestencilcerde cursus, 58 blz.

IN TIJDSCHRIFTEN EN VERZAMELWERKEN

L'œuvre oratoire française de Jean Gerson et les manuscrits qui la contiennent. Archives d'histoire doctrinale et littéraire du Moyen Age, d. XV, 1946, blz. 225-261.

La manuscrit Colbert de Beaulieu du „Ci nous dit”, Étude d'une des sources de cette compilation. Scriptorium, d. I, 1947, blz. 75-105.

Les fables et les traits de mœurs animales contenus dans le „Ci nous dit”. Revue belge de philologie et d'histoire, d. XXV, 1946, blz. 596-612.

Le „Dialogue de l'homme et de la femme” attribuable à Philippe Bouton. Scriptorium, d. I, 1947, blz. 145-151.

Le „Débat des deux grands amis”. Scriptorium, d. I, 1947, blz. 151-154.

- Le sermon français inédit de Jean Gerson pour la Noël: „Puer natus est nobis”.* Les lettres romanes, d. II, 1948, blz. 315-324, d. III, 1949, blz. 31-43, 105-145.
- Les sermons français inédits de Jean Gerson pour les fêtes de l'Annonciation et de la Purification.* Scriptorium, d. II, 1948, blz. 221-240; d. III, 1949, blz. 59-68.
- Un manuscrit inconnu de l'„Advertissement au duc Charles” de George Chastellain.* Scriptorium, d. II, 1948, blz. 119-121.
- Un sermon français inédit de Jean Gerson sur les anges et les tentations: „Factum est praelium”, Étude et édition critique.* Recherches de théologie ancienne et médiévale, d. XVI, 1949, blz. 99-154.
- Réflexions et hypothèses d'étude sur „ad” et les prépositions locales dans quelques textes anciens de la Romania centrale et orientale (met G. DE POERCK).* Handelingen van het achttiende Vlaamse Filologencongres, 1949, blz. 156-158.
- Le plus ancien manuscrit du drame de „Joseph” en haut-engadinois.* Scriptorium, d. III, 1949, blz. 87-90.
- Jean Gerson prédicateur français pour les fêtes de l'Annonciation et de la Purification.* Revue belge de philologie et d'histoire, d. XXVII, 1949, blz. 561-598.
- Poésies religieuses françaises inconnues dans des manuscrits de Bruxelles et d'Évora.* Scriptorium, d. III, 1949, blz. 218-229, d. V, 1951, blz. 304-305.
- Met linguistische belangstelling in de Graubünden en Dolomieten.* Alumni, d. XIX 1950, blz. 39-50.
- Le livre d'heures de Jean IV de Créquy (met D. CAPPUYNS).* Scriptorium, d. IV, 1950, blz. 82-91.
- Gerson (met A. COMBES).* Art. van Enciclopedia cattolica, Roma, d. VI, 1951, kol. 185-191.
- Le manuscrit ex-Bement du „Songe du Verger”.* Scriptorium, d. VI, 1952, blz. 95-100.
- Les plus anciens drames sardes, inconnus, et quelques autres manuscrits de Cagliari.* Scriptorium, d. VI, 1952, blz. 243-251.
- Le jeu „Primus secundus” de Gargantua.* Mélanges M. Roques, d. II, 1953, blz. 203-205.
- Sarde „che” < latin „cei”.* Romanica Gandensia, d. I, 1953, blz. 171-178.
- Sur la date de quelques sermons français de Gerson.* Recherches de théologie ancienne et médiévale, d. XX, 1953, blz. 120-128.
- Réflexions sur les prépositions „in” et „ad” dans quelques textes romans (met G. DE POERCK).* Vox Romanica, d. XIII, 1953, blz. 266-301.
- La valeur de l'imparfait, du conditionnel et de la forme en „-ra” en espagnol moderne.* Romanica Gandensia, d. IV, 1956, blz. 251-278.
- Les lapidaires attribués à Jean de Mandeville et à Jean à la Barbe.* Romanica Gandensia, d. IV, 1956, blz. 159-192.
- Il condizionale passato.* Lingua nostra, d. XVII, 1956, blz. 8-15.
- L'imperfetto indicativo.* Lingua nostra, d. XVII, 1956, blz. 82-87.
- Le subjonctif plus-que-parfait italien.* Revue des langues vivantes, d. XXII, 1956, blz. 303-321.
- La littérature morale et religieuse (XIIe-XIVe siècles).* Histoire illustrée des Lettres françaises de Belgique, sous la direction de G. Charlier et J. Hanse, Brussel, 1957, blz. 53-60.
- A propos de l'évolution du „x” latin dans la péninsule ibérique.* Mélanges István Frank, Sarrebrück, 1957, blz. 472-479.
- À propos de l'origine de l'article possessif roumain.* Raccolta in onore di G. D. Serra, Napoli, 1959, blz. 269-277.
- Définition de l'imparfait et du plus-que-parfait de l'indicatif et du subjonctif, et des deux formes du conditionnel en portugais moderne.* Romanica Gandensia, d. VII, 1959, blz. 105-202.